

Uusi Järjestys

#188

11 / 2022 (133)

Kokemuksiani Kansallissosialistinen maanalainen toiminta Saksassa 1970-luvulla

Gerhard Lauck

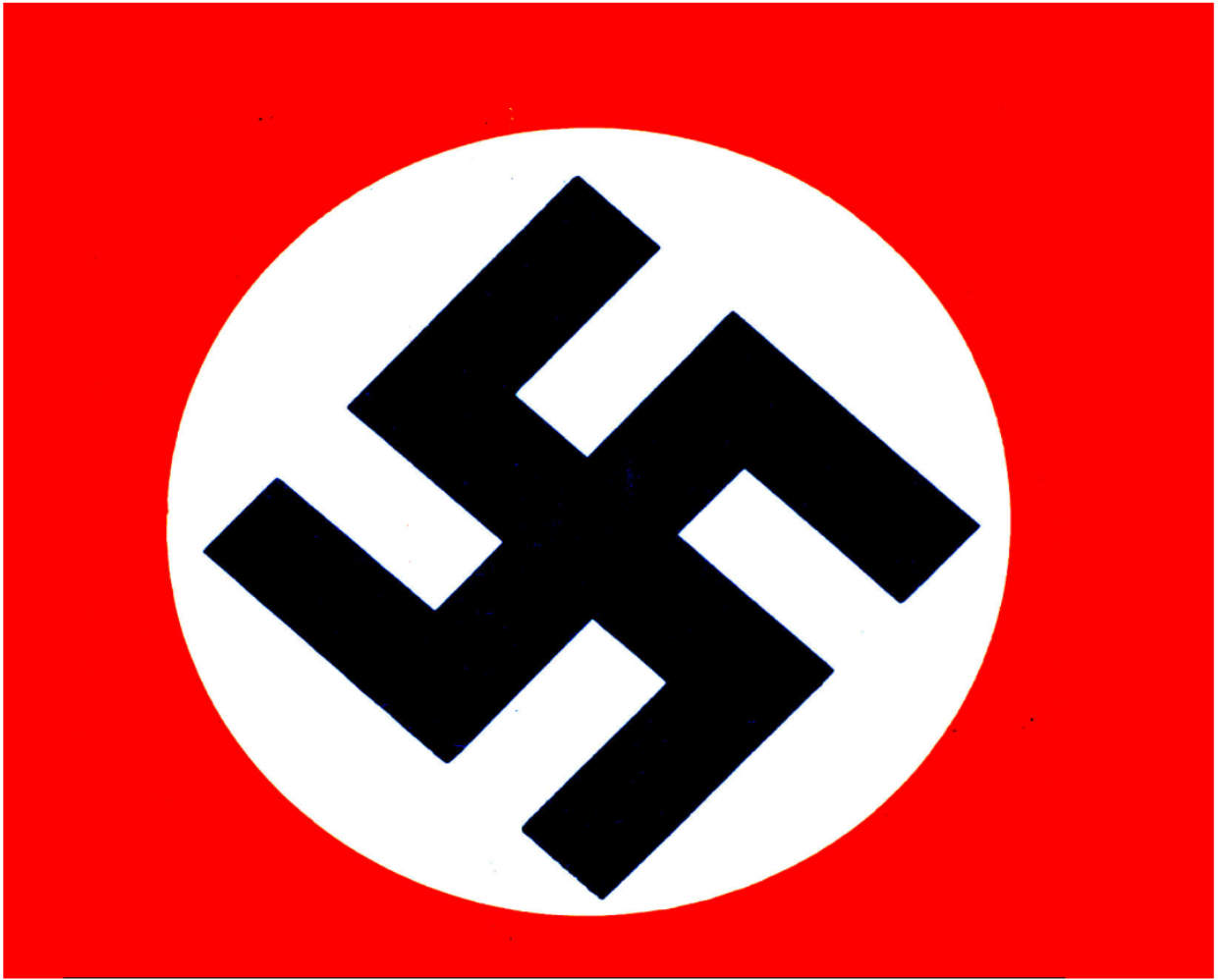
Osa I: Etukäynnin valmistelu

Ensinnäkin, älä kerro kenellekään, että matka on suunnitteilla.

Toiseksi, paina kaikki nimet ja osoitteet mieleesi. On liian vaarallista kirjoittaa ne ylös. Luettelo voi joutua vihollisen käsiin. (Puhelinnumerot ovat tarpeettomia. Puhelimia saatetaan kuunnella.)

Kolmanneksi, pakkaa kevyesti. Yksi matkalaukku vaatteita varten. Yksi salkku lopuille tavaroille. Matkatavarat saattavat kadota matkan aikana. (Minulle on käynyt näin useammin kuin kerran.) Tai ne voidaan tarkoituksella hylätä, jotta pääsee pakenemaan nopeammin! (Tämä *melkein* tapahtui minulle useammin kuin kerran.)

Pukutakki lisätaskuja varten. Jaa käteinen useisiin taskuihin. Puvuntakki ja housut. Ja rahavyö.

Ausländer
RAUS !

NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info

Osa II: Ensimmäinen kontakti

Lennä toiseen Euroopan maahan. Ylitä nopeasti raja Saksaan. Käy tapaamassa yhteyshenkilöitä ennalta ilmoittamatta. Koputa oveen illalla tai viikonloppuna. (On hyvin mahdollista, että he ovat kotona.)

Ovi aukeaa. Edessäni seisovan henkilön kasvoilla on yllätynyt ilme.

"Gerhard, en tiennyt, että olet Saksassa!"

"Kyllä, se on tarkoitus."

Toverin vaimo valmistaa ruokaa.

Meistä tulee hyviä ystäviä. Tämä koskee myös hänen perhettään. Ja hänen lemmikkinsä.

Kehitämme yksinkertaisen koodin. Vain meille kahdelle. Ei kenellekään muulle. Ja siksi rajoitumme vain muutamaan keskeiseen käsitteeseen. Kuten koodinimet ja mahdolliset tapaamispaikat. Koska minun täytyy muistaa *monta eri koodia*. (Yksityisvitsit ovat erittäin hyödyllisiä tähän tarkoitukseen.)

Juttelemme seuraavaan aamuun asti. Nukutaan vain muutama tunti. Sitten toveri lähtee töihin. Ja minä lähdän seuraavaan kokoukseen.

Ensimmäiset päivät ovat erityisen intensiivisiä. Haluan saada mahdollisimman paljon aikaan. Ennen kuin poliittinen poliisi huomaa, että olen maassa.

Kuluu viikkoja tai jopa kuukausia. Sitten lähdän Saksasta.

Paitsi jos saan kutsun, josta en voi kieltäytyä. Ja kirjaudun luksushotelliin. Valtion vieraana.

Osa III: Ensimmäinen vierailu isänmaahan

Syyskuu 1972.

Olen New Yorkin lentokentällä. Yhtäkkiä kuulen uutisen: Israelin olympiajoukkue on tapettu! (Luonnollisesti olen pahoillani palestiinalaisten puolesta.)

Seuraavana päivänä saavun ensimmäistä kertaa Eurooppaan. Juna-asemalla

kuulen jonkun huutavan nimeäni. Käännyin ympäri ja näen viehättävän nuoren naisopiskelijan, jonka olin tuntenut yliopistossa. (Ei raamatullisessa mielessä.)

Ensimmäinen toveri, jonka tapaan Saksassa ensimmäisellä matkallani, on vanha SA-mies. Hän oli paennut kommunistialueelta, kun hän kuuli, että kommunistit olivat tulossa pidättämään häntä *kolmannen kerran*.

Ensimmäisenä iltana kävelemme maalaispolulla. Kumarran. Poimin kourallisen esi-isieni kotimaan multaa. Ja suutelen sitä.

Myönnettäköön, että se ei maistu hyvältä. Ei haittaa. Tämä on symbolinen ele. Sydämellinen.

Matkalla takaisin kotiinsa hän osoittaa rotkoon. Meidän on vältettävä sitä aluetta. Villisika!

Hänen vanha maalaistalonsa on vaatimaton. Ulkotalo. Keittiön liesi on ainoa lämmityslaite.

Kun istumme alas ensimmäiselle aterialle, hän osoittaa ylpeänä hakaristejä lautasilla ja aterimissa. Kolmannen valtakunnan alkuperäisiä!

Myöhemmin hän antaa minulle alkuperäisen, käsin ommellun SA:n käsivarsinauhan. Siitä tulee yksi rakkaimmista tavaroistani. Perheemme Raamatun ohella. Ja alkuperäisen saksalaisen MEIN KAMPFin, jonka amerikkalainen toveri antoi minulle. (Hän oli ostanut sen käytetystä kirjakaupasta New Yorkissa 10,00 dollarilla.)

Seuraavien viikkojen aikana vierailen toverien luona, jotka ovat hajallaan eri puolilla Saksaa.

Kun saamme kuulla, että joku toveri on pidätetty, lähdän jälleen laajalle matkalle ilmoittamaan asiasta toverille. (Emme luota puhelimiin.) Tämän matkan aikana olen huolissani siitä, että minut saatetaan pidättää. Mutta näin ei tapahdu. Suoritän tehtäväni loppuun ja palaan turvallisesti Yhdysvaltoihin.

Osa IV: Omat kokemukseni

Koputan asunnon oveen. Sen avaa tummahiuksinen mies. Hän hymyilee. Panee kätensä olkapäilleni. Ja suutelee shekkiäni.

Huudahdan: "On hyvä, että tiedän sinun olevan ranskalainen. Muuten löisin sinua nenään!"

Me molemmat nauramme.

Sitten tapaan hänen vaimonsa. Ja kissan. (Kissa varastaa myöhemmin sukkaparin matkalaukustani.) Se palautetaan seuraavalla vierailullani.)

Tämä ranskalaisen Waffen-SS-divisioonan Charlemagnen veteraani oli taistellut Berliinin taistelussa. Hänellä on monia mielenkiintoisia tarinoita!

Sodan jälkeen hän liittyi Ranskan muukalaislegioonaan. Taisteli Algeriassa. Liittyi OAS:n kapinaan. Pakeni Saksaan.

Puhelin soi. Hän vastaa. Lyhyt keskustelu.

Hän selittää: "Se oli toveri. Poliisi on tulossa. Meillä on aikaa juoda tämä lasi viiniä loppuun. Mutta sitten meidän on lähdettävä."

Me teemme sen. Sitten kävelemme läheiseen tavernaan. Sen omistaa toinen toveri. Vietämme siellä muutaman tunnin. Keskustelumme järkyttää toista vierasta. Mutta kukaan ei soita poliisille.

Toisella kertaa hän ojentaa minulle pienen palan. Siinä on joitakin epätavallisia symboleja. Hän käskää minun pitää sen. Mutta ei selitä sen merkitystä. Enkä minä kysy.

Suuri kunnia! Minut on kutsuttu legendaarisen Stuka-ässän eversti Hans-Ulrich Rudelinkotiin. (Puoli vuosisataa myöhemmin muistan yhä osoitteen.)

Rudel lensi yli 2000 taistelulentoa. Tuhosi 500-600 panssarivaunua. Upotti taistelulaivan ja risteilijän. Oli toisen maailmansodan eniten palkintoja saanut saksalainen sotilas. (Hitler suunnitteli erityisen mitalin vain häntä varten.)

Rudel pysyi uskollisena kansallissosialistina myös sodan jälkeen.

Kun astun hänen kotiinsa, näen hänen mitalinsa seinällä olevassa vitriinissä.

Hänen pieni poikansa haluaa sikailukyydin. Annan sen hänelle mielelläni.

Tämä Tarzan-fani varastaa kynäni ja piilottaa sen hamsterihäkkiin. Mutta hänen äitinsä löytää sen ja palauttaa sen minulle.

Kun kävelemme Rudelin kanssa vuoristopolkua pitkin, hän kysyy, pelkäänkö korkeita paikkoja. Olen hämmentynyt tästä kysymyksestä. Sitten katson sivulle. Ja näen jyrkän jyrkänteen aivan pensaiden takana!

Hän sanoo joskus toivovansa, että hänellä olisi vinot silmät. Koska japanilaiset kunnioittavat sotilaitaan enemmän.

Olemme Rudelin kanssa samaa mieltä siitä, että Hitler oli liian inhimillinen. Hän kommentoi: "Muuten olisimme voittaneet sodan."

Hänen kotonaan juomme teetä hänen vaimonsa ja anoppinsa kanssa. Kaikki uskollisia kansallissosialisteja!

Otto Riehs ojentaa minulle DER LANDSER -lehden. Tässä numerossa kerrotaan, miten hänestä tuli yksi harvoista värvätysten miehistä, joille myönnettiin Ritariristi Rautaristiin.

Yksin. Haavoittunut. Miehittää vaurioitunutta panssarintorjuntatykkiä. Hän tuhosi kymmenen venäläistä panssarivaunua.

Nyt hän on taksinkuljettaja. Hänellä on lemmikkinä boa constrictor. Ja toimii aktiivisesti kansallissosialistisessa liikkeessä.

Pidän lyhyen puheen kokouksessa, johon osallistuu nationalisteja useista Euroopan maista.

Sattumalta tapaan muita osallistujia sen jälkeen suuressa oluthuoneessa. Yksi heistä on sodanjälkeisessä Saksan Luftwaffessa. (Seuraavien vuosien aikana hän lähettää meille lahjoituksen joka kerta, kun hänen yksikkönsä harjoittelee Yhdys-

valloissa.)

Useat meistä, myös espanjalaiset, kävelevät Feldherrnhalleen. Seisomme täsmälleen siinä paikassa, jossa 9. marraskuuta 1923 kuolleiden marttyyrien muistolaatta oli aikoinaan ollut. Nostamme kädet Hitler-tervehdykseen. Ja laulamme Horst Wesselin laulun.

Ihmiset hymyilevät ohi.

Kolme toveria haluaa laulaa laulun. Mutta jokainen osaa eri tekstin. Vanha Stormtrooper tietää kansallissosialistisen tekstin. Kommunistialueelta paennut toveri tuntee Volksarmee-tekstin. Minä tunnen Bundeswehrin tekstin. (Olin opetellut ulkoa levyn takakannen takapuolella olevan tekstin.)

Toveri ja minä istumme hänen keittiönsä pöydän ääressä. Ovikello soi. Hän menee ovelle ja palaa takaisin ystävänsä kanssa. Me kolme istumme pöydän ympärillä. Toverini esittelee meidät.

"Gerhard, tässä on ystäväni X. Hän on poliisipäällikkö."

"X, tämä on Gerhard Lauck. Hän on NSDAP/AO:n johtaja."

Olen yllättynyt ja järkyttynyt. "X" on yhtä yllättynyt.

"X" hyppää ylös.

Ja kättelee minua!

Hauskaa hakaristin alla

Kansallissosialistisessa aktivismissa on myös kevyempiä hetkiä! Tässä on ote Gerhard Lauckin kirjasesta "Fun Under Swastika".

Olin St. Louisissa tapaamassa paikallisia tovereita. Kun kävelin kadulla, toverini huomautti sanomalehtioskista, jota "vanha kommunistijuutalainen" piti.

Lähemmäksi tullessani näin kommunistisen puolueen sanomalehden olevan avoimesti esillä. Kysyin häneltä: "Oletko kommunisti?". Hän vastasi: "Olen antifasisti."

"Myyt näköjään *kommunistista* sanomalehteä. Myyttekö myös *kansallissosialistien* sanomalehteä?" (Hän ei tietenkään myynyt.)

Katsoin häntä silmiin, hymyilin ja sanoin: "Nähdään uunissa!".

Kun ystäväni ja minä käännyimme ja kävelimme nauraen pois, hänen "antifasistiset" huutonsa kuuluivat vielä jonkin aikaa.

* * * * *

Oveen koputettiin. Kun avasin oven, löysin kaksi miestä, joilla oli trenssitakit. He esittäytyivät FBI:n agentteina ja esittivät virkamerkinsä. No, olin odottanut FBI:n vierailua jo jonkin aikaa... mutta en tänä aamuna.

Kun he alkoivat kysellä minulta eräästä toverista, sanoin vain: "I kann kein Englisch." ("En puhu englantia.")

Mutta se ei toiminut. Yksi vastasi: "Das macht nichts aus. Ich kann Deutsch." ("Sillä ei ole väliä. Osaan puhua saksaa.")

Seuraavassa keskustelussa annoin tavallaan vaikutelman, että nimeni oli "Otto Schmierkäse", ja luulin, että kyseinen mies työskenteli "Franz Eher Verlagille" [*Mein Kampf*in saksalainen kustantaja]. En tietenkään tiennyt etsityn miehen osoitetta.

Heti kun he olivat lähteneet, puin takin päälleni ja lähdin lähimpään puhelinkoppiin. He sattuiivat ajamaan korttelin ympäri ja näkivät minun menevän. Kukaan ei vilkuttanut.

Nyt tulee pahin osa. Kaksi kaunista nuorta tyttöä käveli samaa jalkakäytävää pitkin ja hymyili minulle. Pulssini kiihtyi ajatuksesta, että voisin tutustua heihin. Valitettavasti tunsin velvollisuudekseni päästä mahdollisimman nopeasti tuohon puhelinkoppiin (joka sijaitsi useiden korttelien päässä). Niinpä tytöt pääsivät karkuun. Hitto!

Kun palasin takaisin, naapuripoika hymyili, nosti kätensä tervehdykseen ja ter-

vehti minua äänekkäästi *Heil Hitlerillä!*
Mitenköhän *hän* sai tietää?

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHIFF DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben sich die Kapitalisten der Weltmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verfolgung, Vertreibung, Verfolgung und Verfolgung haben nicht aufgehört, das Kino der ganzen Welt werden heißt globaler Führer Adolf Hitler zu erwählen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verfolgung, Vertreibung, Verfolgung und Verfolgung haben nicht aufgehört, das Kino der ganzen Welt werden heißt globaler Führer Adolf Hitler zu erwählen.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Das menschliche Leben ist ohne Arbeit, den Völkermord - gegen alle wissen Hitler's - zu kämpfen, seine Arbeit und Erhaltung, Überleben und Kampferwartung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Waldung" oder in "Steinmauer", ob mit Propagandaarbeit weltweit oder auf einem heimlich in einem Art oder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hitler!
Goebbels!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

EtuRaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taitteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.moumingtheancient.com/truth.htm). Vrtin edelleen päivittä kavgallertaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijaan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinainen miunakenttä. Eivät tietoa yhdistä asiasta ja löydät kaikki muuta tutkittavias asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologia, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaisi tulla esiin. Viimeinen julkisen kerran kiittä internetiä tiedon ja

the NEW ORDER

Number 179 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are war, White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or secret halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Goebbels!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info